

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/130/2022
Identifikačné číslo spisu:	5319201288
Dátum vydania rozhodnutia:	28.09.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Lubor Šebo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:5319201288.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne: U. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXX, E., zast. Advokátska kancelária VARMUS, s. r. o., so sídlom Palárikova 83, Čadca, IČO: 36 863 203, proti žalovaným: 1./ P. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXX, E., 2./ B. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXX, E., o určenie vlastníckeho práva, vedenom na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 9C/36/2019, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 29. októbra 2021 sp. zn. 8Co/125/2021, takto

rozhodol:

Dovolenie odmieta.

Žalovaným 1./ a 2./ voči žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Čadca (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 17.06.2021, č. k. 9C/36/2019-180 žalobu zamietol a žalovaným 1./ a 2./ nepriznal nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni.

1.1. Podaním zo dňa 29.06.2021 ešte pred doručením rozsudku súdu prvej inštancie žalobkyňa zobrala žalobu späť a žiadala, aby súd konanie zastavil. Späťvzatie žaloby neodôvodnila.

1.2 Žalovaní vo vyjadrení k späťvzatiu žaloby uviedli, že k späťvzatiu žaloby nepodávajú námietky, ale zároveň žiadali, aby rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť a odstránil plombu z katastra.

1.3 Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 24.08.2021 žalobkyňa prostredníctvom splneného zástupcu doplnila späťvzatie žaloby, pričom ako jeho dôvod uviedla, že nebola zastúpená právne kvalifikovanou osobou, ktorá by hájila jej práva a z toho dôvodu nevedela v konaní riadne uplatniť všetky prostriedky procesného útoku, ktoré jej umožňuje zákon. Zároveň žalobkyňa uviedla, že späťvzatím žaloby strana žalovaných neutrpí žiadnu ujmu na svojich právach, preto na ich strane nie je dôvod hodný osobitného zreteľa pre prípadný nesúhlas so späťvzatím žaloby.

1.4 Vo vyjadrení k doplneniu späťvzatia žaloby žalovaní vyjadrili nesúhlas s doplnením a späťvzatím žaloby z dôvodu obavy podania ďalšej nezmyselnej žaloby týkajúcej sa spornej nehnuteľnosti. Žalovaní súhlasili s vydaným rozhodnutím súdu prvej inštancie a zároveň žiadali o jeho správoplatnenie.

2. Krajský súd v Žiline uznesením z 29.10.2021 sp. zn. 8Co/125/2021 späťvzatie žaloby nepripustil a zároveň žalovaným 1./ a 2./ nepriznal nárok na náhradu trov konania o späťvzatí žaloby žalobkyne.

2.1 Krajský súd v Žiline v napadnutom uznesení uviedol, že po uplatnení práva disponovať so žalobou zo strany žalobkyne po rozhodnutí súdu prvej inštancie, bol povinný skúmať súhlas, resp. vážne dôvody nesúhlasu žalovaných so späťvzatím žaloby. Krajský súd v Žiline dôvody nesúhlasu žalovaných spočívajúce v ochrane ich právnej istoty vo vzťahu k spornej parcele a v predchádzaní ďalších sporov medzi stranami konania vyhodnotil ako vážne, odôvodňujúce nepripustenie späťvzatia žaloby, ku ktorému došlo po rozhodnutí súdom prvej inštancie, v ktorom konaní boli úspešní práve žalovaní. Z uvedeného dôvodu preto odvolací súd podľa § 370 ods. 2 CSP späťvzatie žaloby žalobkyňou nepripustil.

3. Proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline podala žalobkyňa (ďalej len „dovolateľka“) dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzovala z § 420 ods. f) CSP.

3.1 Dovolateľka uviedla, že Krajský súd v Žiline jej svojim rozhodnutím znemožnil uplatňovanie procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a to v tej rovine, že nepripustil jej späťvzatie žaloby. Podľa názoru dovolateľky, u žalovaných nemôžu reálne existovať závažné dôvody, pre ktoré by späťvzatie žaloby ako dispozičný procesný úkon dovolateľky nemalo byť pripustené. Dovolateľka uviedla, že žalovaní nepreukázali, že by späťvzatie žaloby nejakým spôsobom zhoršilo ich právne postavenie. Naopak dovolateľka tvrdila, že je osobou vyššieho veku a nebola v konaní zastúpená kvalifikovanou osobou s právnickým vzdelaním, pričom mala za to, že práve ona utrpela ujmu na svojich právach a to tým spôsobom, že nemohla v konaní riadne uplatňovať jej patriace procesné práva.

3.2 Dovolateľka žiadala, aby dovolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Žiline v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalovaní vo vyjadrení k dovolaniu žiadali, aby dovolací súd dovolanie nepripustil.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP), viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP), skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 419 CSP).

6. V zmysle § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 1 CSP).

8. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (por. § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f) CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľ

vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (§ 420 alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

9. V zmysle § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd, ktoré sú vymenované v § 420 písm. a/ až f/ CSP. Základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 CSP je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 CSP, dovolací súd skúma primárne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

10. V danom prípade uplatnila dovolateľka dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f) CSP a napadla ním uznesenie Krajského súdu v Žiline, ktorým nepripustil späťvzatie žaloby.

11. Za rozhodnutie, ktorým sa konanie pred odvolacím súdom o danej otázke končí, možno považovať rozhodnutie, ktorým odvolací súd rozhodol o odvolaní inak ako jeho vecným prejednaním (t. j. rozhodnutie o odmietnutí odvolania alebo o zastavení odvolacieho konania), rozhodnutie odvolacieho súdu o zastavení konania z dôvodu späťvzatia žaloby po rozhodnutí prvostupňového súdu a pred rozhodnutím odvolacieho súdu (§ 370 CSP) a uznesenie, ktorým odvolací súd potvrdil alebo zmenil prvostupňové uznesenie o otázke, ktorej vyriešenie sa týmto uznesením končí, pričom spravidla pôjde o uznesenia odvolacieho súdu, ktorými rozhodol o odvolaní proti uzneseniam podľa § 357 CSP, ktoré síce možno v dovolacom konaní preskúmať z dôvodov zmatečnosti uvedených v § 420 CSP, avšak z dôvodov zásadnej právnej významnosti sú v zmysle § 421 ods. 2 CSP z prieskumu dovolacím súdom vylúčené (rozhodnutie I. ÚS 275/2018).

11.1 Rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, nebude uznesenie o nepripustení späťvzatia žaloby (§ 370) (BAJÁNKOVÁ, Jana, GEŠKOVÁ, Katarína. § 420 [Prípustnosť dovolania pre vady zmatečnosti]. In: ŠTEVČEK, Marek, FICOVÁ, Svetlana, BARICOVÁ, Jana, MESIARKINOVÁ, Soňa, BAJÁNKOVÁ, Jana, TOMAŠOVIČ, Marek. Civilný sporový poriadok. 1. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2016).

11.2 Uznesenie o nepripustení späťvzatia návrhu vydané odvolacím súdom je samostatným uznesením, vyneseným mimo rámca inštančného postupu, v ktorom krajský súd nekonal ani ako súd prvého stupňa, ani ako súd odvolací. Proti takému rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny opravný prostriedok a z uvedeného dôvodu nemôže byť ani predmetom jeho prieskumu v dovolacom konaní (rozhodnutie 5Cdo/51/2012).

12. Vychádzajúc z uvedeného dovolací súd konštatuje, že dovolaním napadnuté uznesenie má charakter procesného rozhodnutia a nie je rozhodnutím odvolacieho súdu, ktorým sa konanie končí v zmysle ustanovenia § 420 CSP, preto prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 CSP nemožno vyvodíť.

13. Vzhľadom na to, že dovolanie žalobkyne nie je podľa § 420 CSP prípustné, najvyšší súd ho odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie o nároku žalovaných na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

15. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.